

მნათობი

7-8

1999

პრეზენტაციული ტანჯა

(პიესა)

მოქმედი გმირები:

კაცი
ქალი

ორივენი შეზარხოშებულები არიან

(მოქმედება მიმდინარეობს ძველი მანქანის სალონში, შემოდგომის ერთ-ერთ წვიმიან საღამოს.)

ქალი - ისევ?... ღმერთო ჩემო, ღმერთო ჩემო! ისევ?!

კაცი - რა მოხდა ასეთი... ვგრევე ისტერიკაში რომ ჩავარდი! მანქანა ბოლოს და ბოლოს, ადამიანი ხომ არ არის!

ქალი - არაფერი არ მოხდა, არაფერი! უბრალოდ ის მანქანა, რომელშიც ვზივარ, გაფუჭდა! (იციინის) ხა-ხა-ხა! არაფერი არ მოხდა!

(კაცი მანქანას ქოქავს, მაგრამ ძრავი რამდენიმე ბრუნის შემდეგ ისევ ქრება.)

კაცი - ორშაბათი საშინელი დღეა! ორშაბათს ყოველთვის რალაც უნდა მოხდეს ჩემს ცხოვრებაში!.. მანქანა ორშაბათს გავაკეთე! ორშაბათს მაცივარი გადაგვეწვია... რაც მთავარია ორშაბათს გაგიცანი შენ!.. ოჰ, მაპატიეთ ქალბატონო! ეს თქვენ ჩემზე უკეთესად იცით!

ქალი - მერე რა რომ ვიცით?... მაგ დღეს არც ჩემთვის მოუტანია დიდი ბედნიერება!

კაცი - ძალიანაც კარგი! ძალიან კარგი!

(უკიდებს სიგარეტს.)

კაცი - არავისგან არა ვართ გამორჩეულები! ჩვეულებრივები ვართ!.. გაიხედე! ეგერ ხედავ წვიმაში ხალხი დგას და ელოდება ავტობუსს, ან ტროლეიბუსს შინ რომ მივიდეს! ვართ წვიმს. ისინი დგანან, დიდი ხანია იცდიან. მათ ცივიათ, სველდებიან! მე და შენ კი ვზივართ სითბოში, რბილ

სკამზე და ვუყურებთ მათ ტანჯვას...

ქალი - რა ბედნიერები ვართ?!

კაცი - არა, მთლად ბედნიერები არა ვართ, მაგრამ მათზე უკეთესად ხომ ვართ! მიხვდით?... ამის თქმა მინდოდა მხოლოდ!

ქალი - მერე?

კაცი - ასე უფრო იოლია ცხოვრება!

(ქალი დიდხანს უყურებს კაცს, რომელიც სიამოვნებით ეწევა სიგარეტს.)

ქალი - ... შეხედე! ერთმა იმპორტულმა მანქანამ გაიარა, ნახე-ნახე რა კომფორტულია შიგნიდან! აგერ, მეორეს შეხედე, პატრონს თან მანქანა მიჰყავს, თანაც ტელეფონით ლაპარაკობს! კარგია არა?... მალე შინ მივა და ფანჯრიდან უცქერს ამ... წვიმას! ეგერ შეხედე, იმ სახლში ვილაცამ ფარდა გადასწია! სიგარეტს მოუკიდა, მგონი ჩვენ გვიყურებს! ნახე, რა კმაყოფილია, მე მგონი დაამთქნარა კიდევ! (თვითონაც ამთქნარებს) ჩვენ კი ვზივართ მანქანაში, ვუყურებთ იმათ, ვინც სველდება და გვიხარია! ეეჰ, რა კარგია ბედნიერება!

კაცი - მე სულაც არ მინდოდა წამოსვლა!.. დავრჩენილიყავით შინ. არც საჩუქარი გვექნებოდა საყიდელი და არც...

ქალი - (ანწყვტინებს) რა?

კაცი - არაფერი!

ქალი - კიდევ რა? დაამთავრე, ჰო, დაამთავრე!

(კაცი ისევ უკიდებს სიგარეტს.)

კაცი - ვუყვიდი "ბაჩუკას" იმ სათამაშოს, ათი დღეა რომ მეხვეწება! აი რა?!

რჯვნივ გავიხედავდი და შენს თვალე-
ბში იმხელა სიყვარულს ვგრძნობდი!
დაგვივადები ყურს და სულ იმას მეუბ-
ნებოდი - უნდა ჩაგეხუტო, უნდა ჩაგე-
კონო!.. რა კარგი იყავი, როგორ გვი-
ხაროდა ერთად ყოფნა! სამსახურიდან
ყოველ საათში მირეკავდი და მეკით-
ხებოდი - როგორ ხარ, ჩემო?.. რას შვე-
ბი, ჩემო?.. სად არ დავდიოდით... ყო-
ველდღე მეფერებოდი!.. ეხლა სად ნა-
ვიდა ეს ყველაფერი, სად?.. მითხარი
თუ აღარ გიყვარვარ, მეცოდინება მა-
ინც და აღარ მექნება ამდენი პრეტენ-
ზია! რამდენი ცოლქმარი ცხოვრობს
ჩვენს ირგვლივ და არ უყვართ ერთმა-
ნეთი, მაგრამ ოჯახს ინარჩუნებენ!
ოჯახში, არაა აუცილებელი სიყვარუ-
ლი, მეცოდინება, რომ აღარ გიყვა-
რვარ და მორჩა!

(კაცი თავს აქნევს, ცოტახანს რა-
ლაცას ფიქრობს, მერე რადიოს ჩა-
რთავს. ისმის მუსიკა. ორივენი ჩუ-
მად არიან.)

კატინი - შეხედე! დაინახე?

ქაღლი - რა?

კატინი - აი, იმ ყვითელ ლაბადიანის
უკან ბებური კაცი იდგა, ომის ვეტე-
რანის ორდენი ეკიდა მკერდზე! და
იცი რა ქნა?!

ქაღლი - ხო (უინტერესოდ), რა?

კატინი - იმ ყვითელს ჩანთიდან სა-
ფულე ამოუღო და გაიპარა!

ქაღლი - (მწარედ) ღმერთო ჩემო,
რა დრო დადგა!..

კატინი - ამ დროს ადამიანები
ექმნით!

(ქალი თავს აქნევს. კაცი ცდი-
ლობს დაქოქოს მანქანა, მაგრამ ვერ
ახერხებს.)

კატინი - აკუმულიატორი ვერ
იღებს!.. დაჯდა!.. გამოსაცვლელია!

ქაღლი - დროზე გამოგეცვალა მე-
რე! ახლა აქ ხომ არ ვისხდებოდით!

კატინი - (დამცინავად) გამოგეცვა-
ლა მერე!.. რითი გამომეცვალა, ბა-
ბა?.. სადა გვაქვს ამის ფული, ეს რომ
გამოვცვალო? სად!

ქაღლი - კარგი რა, ნინა კვირას ხომ
აიღე! თვენახევარია მაგ დასასწავ

აკუმულიატორზე ლაპარაკობ ვაქმ
ლო და გამოგეცვალა!

კატინი - როგორ?

ქაღლი - როგორ და გეყიდა ახალი!
ქველი ამოგელო, გადაგეგდო და მის
მაგივრად ახალი ჩაგედგა!

კატინი - ადამიანმა შენ რომ მოგის-
მინოს, ცხოვრება ისეთი იოლი ჩანს,
ისეთი იოლი... რომ ლამის არის თავი
ჩამოეხრჩო სიხარულისაგან!.. ხედავ
კაცო შენ, რა შტერი ვყოფილვარ?
უნდა ამელო ის დასასწავი ფული და
მეყიდა ახალი აკუმულიატორი, ეს
ქველი კი უნდა გამეშვა, ნა ხ...ზე. მის
მაგივრად კი ახალი დამეყენებინა?

ქაღლი - ისევე თავიდან იწყებს!
აღარ შემიძლია მეტი! (აღებს კარებს)
ფეხით ნავალ, ამომივიდა ყელში შე-
ნთან ლაპარაკი!

(კაცი ძალით უკეტავს კარებს.)

კატინი - დაეტიე შენს ადგილზე,
თორემ მე ვიცი რასაც გიზამ!

(ქალი უძალიანდებდა, ბოლოს კი
ნებდება, სახეს შარფში მალავს. სი-
ჩუმება. ცოტა ხანში ისმის ქალის
სლუკუნია.)

კატინი - ნუ დაინყებ ახლა ისევე შე-
ნებურად!.. უუხ, რა იცით ეს ქალე-
ბმა!.. მართალი ხარ, თუ მტყუანი ხარ!
ატეხენ ტირილს!... სულ ბლავიან და
ბლავიან!

ქაღლი - თუ კარგია, შენ ბლავი,
ცხოველო!

კატინი - პო! მეტი მეკუთვნის შენგან!
დღედაღამ სულ იმაზე ვფიქრობ, რა
ვჭამოთ? იქნებ სადმე ორმა კაპიკმა მა-
ინც გაიჩხარუნოს, რომ ვიშოვო როგო-
რმე! ქუდი, კაბა, ჩანთა... დედას გეფი-
ცები ჩემთვის რაიმე თუ მიწოდდეს! აი
ნახე... (იხდის ფეხსაცმელს) ხომ ხედავ
გახვრტილია! ერთხელ მაინც თუ და-
მინუნუნია შენთან, — ფეხსაცმელი
გამიცვდა-მეთქი? მითხარი,
დამინუნუნია?.. ამას ჩუმად ვიხდი და
ყოველთვის სადმე კუთხეში ვტენი,
რომ არ შეამჩნიო და არ დამინყო —
იყიდე ფეხსაცმელი, იყიდე
ფეხსაცმელი!.. შენ გგონია, მე არ ვიცი,
რა უნდა ვიყიდო? შენ გგონია, არ ვიცი,

რომ აკუმულატორი უნდა ვიყიდო... მაგრამ მერე რა ვქნათ, ამას ყველაფერს როცა ვიყიდი.. რითი ვიცხოვროთ?.. ერთი კვირის წინ "ბაჩუჩასთან" ერთად ვიყავი ზოოპარკში, ხო ვახსოვს?.. იმ საღამოს მე და შენ ვიჩხუბეთ, და ის ძველი ვაზა შემომემტვრა?..

ძაღვი - დაამტვრიე!

პაპი - ჰო, კარგი, დაემტვრიე! მივდივართ ზოოპარკში და "ბაჩუჩამ" ჯიხურთან სათამაშო დაინახა! არაფერი ისეთი. გაბერილი სპილო იყო! ჯიბეში მაქვს მარტო ბილეთების და მგ ზავრობის ფული. ბავშვი მეუბნება - მოდი, მამიკო, ვიყიდოთ სათამაშო! გამოვარდა ის შობელძალი გამყიდველი - უყიდეთ ბავშვს სპილო! უყიდეთ ბავშვს სპილო! არ ვიცი, რა ვქნა, სად წავიდე. "ბაჩუჩა" ბოლოს მიხვდა რაღაცას! ძალიან მაგარი ბავშვია!.. იცი, რა უთხრა იმ... გამყიდველს? - თუ ასე მოგწონს, შენს შვილს წაუღეო!.. მერე ცოტა გავცდით იმ დასაწვავ ადგილს და ყურში ჩამჩურჩულა - მამიკო, ფულს რომ აიღებო, აი ძალიან ბევრ ფულსო, იმდენს ჩემთვისაც რომ არ დაგვენანებაო, ხომ მიყიდი იმ სათამაშოსო?.. იცი რა დამემართა, იცი რა დამემართა?.. შენ კი ამბობ აკუმულატორიო?.. რა აკუმულატორი? რის აკუმულატორი?!

(კაცი ალებს ფანჯარას და აგდებს სიგარეტს. ისმის მუსიკის ხმა.)

ძაღვი - "ბაჩუჩა!" ჩემი "ბაჩუჩა!"... ნეტა რას შვრება ახლა! ალბათ ისევ ეზოშია!.. ღმერთო ჩემო, რა კარგია, რომ სოფელი მაინც გვაქვს!

პაპი - კი, ძალიან კარგია!.. საერთოდ ყველა ბავშვი სოფელში უნდა იზრდებოდეს! ასე უფრო ალაღები იქნებიან!

ძაღვი - კარგი რა, ვის რად უნდა ახლა, შენი სიალაღე!

(თავს ადებს კაცს მხარზე. კაცი თავზე კოცნის. ცოტახანს ჩუმად არიან.)

ძაღვი - იცი რა გამახსენდა?

პაპი - რა?

ძაღვი - ვახსოვს ავტობუსში, ჩემი ხელის მაგივრად, სხვის ხელს რომ ეფერებოდი? (იციანის)

პაპი - კარგი რა! შენც ინტერესობა ათას სისულელეს?

ძაღვი - (იციანის) იმნუთასვე მივხვდი, რომ შეგეშალა, მაგრამ არაფერი გითხარი!

(კაციც აპყვება სიცილში.)

პაპი - ვიყურები შენს უკან! ვილატ ბიჭი, ჯერ განითლდა, მერე გაყვითლდა! მერე თვალები გადმოკარკლა! ვფიქრობ, ან ნაცნობია, ან გიჟი!

ძაღვი - ახლა მითხარი! როგორ ვერ გაარჩიე ჩემი ხელი და იმ ბიჭის ხელი ერთმანეთისაგან?

პაპი - აბა, რა ვიცი!.. თუმცა კარგად მახსოვს, შენი ხელებიც ცივი იყო და იმისიც. ამან შემაცდინა!

ძაღვი - როგორ ჰკითხე? - მეგობარო რაიმე პრობლემა ხომ არა გაქვსო?

პაპი - არა ეგრე კი არა, - ძმაო, რაიმე ხომ არ განუხებს-მეთქი?

ძაღვი - (თამაშობს) არა, მე არ მანუხებს არაფერი, მაგრამ მე მგონი თქვენ განუხებთო?.. როგორ დაამატა - თავხედო!

პაპი - არა! ასე აიქნია ხელი და მერე თქვა - "თავხედო!"... აუ, რა დამემართა?!

ძაღვი - ვაიმე, რამდენი ვიცინე?!

პაპი - კი იცინე! ერთი მე მკითხე! ჯერ გავეშრი, მერე დავიდა ჩემამდე რაშიც იყო საქმე... (იციანის) აუ, რა არ ხდება ამ ქვეყანაზე?

(ორივენი გულიანად იციანად, მერე ჩერდებიან და ერთმანეთს უყურებენ თვალებში.)

ძაღვი - იცი როგორ მიყვარხარ?

(კაცი მხრებს იჩეჩავს.)

ძაღვი - შენ გიყვარვარ?

პაპი - ნუ მეკითხები რა, სისულელეებს!

ძაღვი - არა, მითხარი გიყვარვარ თუ არა!

პაპი - ჰო!

ძაღვი - არა! მითხარი ასე - მიყვარხარ!

პაპი - მე შენ გეუბნები - მიყვარხარ!

ძაღვი - როგორ გიყვარვარ?

პაპი - (თავს აქნევს) ოოო!

(ისინი კოცნიან ერთმანეთს. კოცნა ხანმოკლეა. ბოლოს ორივე გაციინებს და ასე ჩახუტებულები უყურებენ ქუჩას.)

ძალი - რალაცა უნდა ვითხრა და არ გენყინოს!

პაცი - რა?

ძალი - ჯერ მითხარი, რომ არ გენყინება და მერე გეტყვი!

პაცი - ალბათ, რალაც საშინელე-ბა უნდა მითხრა, არა?

ძალი - კარგი, მაშინ არ გეტყვი!

პაცი - რატომ არ მეტყვი, მითხარი!

ძალი - ახლა რაც არ უნდა მითხრა, მაინც არ გეტყვი!

პაცი - ისევე დაიწყე შენებურად! სულ არ მაინტერესებს, რა უნდა გეთქვა!

ძალი - მითუმეტეს!

პაცი - თუ მითუმეტეს, მაშინ მეც მითუმეტეს!.. თუნდაც!

(ორივე სხვადასხვა მხარეს იხედება.)

ძალი - რა ბოროტი ხარ, რომ იცოდე?!

პაცი - ახალი ამბავი! მაინც რატომ ვარ ბოროტი, რატომ?

ძალი - იმიტომ, რომ ახლობლების სიყვარული უნდა დაიმსახურო და არა მოითხოვო!

პაცი - რა ლოგიკაა შენს ლაპარაკში, ვერ ვხვდები! ესე იგი რაკი ვერ ვიმსახურებ, ვარ ბოროტი, არა?.. არა?.. სახეს რატომ აბრუნებ, როცა გელაპარაკები, კეთილი ინებე და თვალეში მიყურე... (ყვირის) ბოლოს და ბოლოს, შემომხედავ თუ არა?

ძალი - რომ შემოგხედო, ამითი რამე შეიცვლება?

პაცი - არაფერი! შეიძლება საერთოდ რაიმე შეიცვალოს მაშინ, როცა ცოლი ქმარს უყურებს თვალე-ბში!.. არაფერი!

(ცოტა ხანს ჩუმად არიან.)

პაცი - ბოროტი ხარ! ბო-რო-ტი ხარ! ბოროტი ხარ! რატომ ვარ ბოროტი? ღმერთო ჩემო, მაინც ვერ გავიგე, რატომ ვარ ბოროტი? რატომ? ამისხენი რატომ!.. ყოველთვის ცდი-

ლობ, - დამამცირო! მომსპობ! რატომ გადააქციე, შე კაიდუდამამცირებელი, (მსკდა) დამიანი, ჩვენ რომ ვიცით, ეტალონად! ის არ არის ეტალონი! გაიგე ერთხელ და სამუდამოდ. არ არის!

ძალი - ამიტომაც ხარ ბოროტი! რამდენ სიკეთეს გიკეთებს! ერთი მითხარი, ვისი შარვალი გაცვია? ვისი ქურთუკი? მითხარი ვისი?..

პაცი - ეს რა შუაშია, უბრალოდ მინდა ვითხრა, რომ ჩემთვის ის თუ არ არის ეტალონი, ეს არ ნიშნავს, რომ არ მიყვარს!.. ბოლოს და ბოლოს, რა შუაშია აქ სიყვარული?.. რატომ უნდა მიყვარდეს?.. პატივს უნდა ვცემდე და ვცემ კიდევც! ნუ იცინი!!!

ძალი - პატივს სცემს! საოცარია, როდემდე შეიძლება ასეთი დემაგოგი იყო! პატივისცემას რას ეძახი? როცა გჭირდება, მაშინ რომ მიაკითხავ!

პაცი - როცა მჭირდება, მაშინ მაინც ვურეკავ და ვაკითხავ! იმას რამდენჯერ დაურეკავს, მითხარი, რამდენჯერ?

ძალი - არ ჭირდება და რატომ დაგირეკავს!

პაცი - დიდი მადლობა! უღრმესი მადლობა! რაკი მას არ ვჭირდება, ესე იგი ყურადღების ღირსიც არა ვარ!

ძალი - ღმერთო ჩემო! რეებს ლაპარაკობ? მას შენ ძალიან უყვარხარ! ბავშვზეც გადაყოლილია!

პაცი - მეც ძალიან მიყვარს! გეფიცები (პირველად ინერს) როცა გავიგე ხერხემალზე რალაც მოუვიდა, ადგილს ვერ ვპოულობდი! არ ვიცოდი, რა მექნა, რით დავხმარებოდი! ეკლესიაში წავედი და ჯანმრთელობის პარაკლისი გადავახდევი! მეც მიყვარს! ხომ ხედავ, ახლა პირველად გიყვები ამ ამბავს! რამდენი ხანი გავიდა და ახლა გაგიმხილე! მე არ შემძლია მასავით ყველაფერზე ხმამალა ვიყვირო! გრძნობებს ხმამალა ვერ გამოვხატავ! მე შემძლია, მხოლოდ ვიწურწულდი.. მიყვარს! პატივსაც ვცემ, მაგრამ... იგნორირებას, უყურადღებობას არავის ვაპატიებ! მეც კაცი ვარ! მე კაცი ვიყავი, სანამ შენ გააცინობდი და ეხლაც ვარ! ის კი მხოლოდ მაშინ მომიგდებს თავის ყურადღებას, როცა ორი-

ვე შენი მზერის არეალში ვხვდებით... უკაცრავად, მე, მისი ნახმარი პიჯაკი მაცვია! უკაცრავად, მე ჯიბეში, ანუ მის ნახმარ შარვლის ჯიბეში ხანდახან ნასესხები გროშები მიყრია, მაგრამ მეც ხომ ადამიანი ვარ! ადამიანი პირველ რიგში ყურადღებაა!.. მეც მტკივა! განვიცდი მაგრამ ხომ ხედავ ვიბრძვი, არ ვზივარ ხელდაკრეფილი! არა ვარ მათხოვარის რასაც ვმოულობ, ყველაფერს თქვენ გახარჯავთ!.. მერე რა, რომ ეს პიჯაკი ორასი დოლარი ღირს! ეს შარვალი ასი!.. ეს მაინც არ არის ჩემი!

ძალი - აბა ვისია!

კაცი - სხვისია!.. რამხელა სიამოვნებაა იმაში, როცა რალაცა მოგენონება, ჩაიყოფ შენს ჯიბეში ხელს, ამოიღებ შენს ფულს და იყიდი!.. გამიგერა, მეც ხომ შენი ნაწილი ვარ! შენი ნაწილი!.. ერთ ფერ და ერთ ხორცი! ღმერთო ჩემო, რა სისულელეებზე ვჩხუბობთ! ესე შეიძლება გაგაფრინოთ კიდევაც!.. გამიგერა?!

(ცოტახანს ჩუმად არიან. შემდეგ ქალი შუბლზე ნახად უსვამს ხელს კაცს.)

ძალი - ასე გგავდეს შვილი ყველაფერში?! არ ვიცი რა... სხვას რომ ეთქვა, შეიძლება არც დამეჯერებინა, მაგრამ, ბოლოს რომ შემომხედე, ისეთი თვალები გქონდა, როგორც "ბაჩუჩას" აქვს!

კაცი - იმას აქვს ჩემი თვალები!

ძალი - თვალები კი არა - ტანიც! როგორ ძინავს... ღამით ორივეს რომ დაგხედავთ, მეშინია! ისეთი მსგავსებაა. ერთნაირ პოზაში გიყვართ ძილი!

კაცი - ძალიან მომენატრა ბავშვი! დედაჩემიც მეცოდება! როცა მომყავს სოფლიდან, ისეთი თვალებით მაცილებს, სირცხვილით არც კი ვიცი, სად ნავიდე! რომ შემეძლოს, სულ დავუტოვებდი...

ძალი - სულ "ბაჩუჩაზე" მელაპარაკება! საკმარისია, სხვა თემაზე გადავიტანო საუბარი, ინტერესს კარგავს და სადღაც გარბის. ბებიას ასე უყვარდეს შვილიშვილი, არ ვიცი?!

კაცი - რა მინდა იცი! ყველას უნდა

გვექონდეს ერთი დიდი სახლი და მასში უნდა ვცხოვრობდეთ! ჩემებზე და შენებზეც! ჩვენც!.. ნარმოიდგინე, დიდი სუფრა, ყველანი ვსხედვართ! მივირთმევთ და თან ერთმანეთს ვხედავთ! ბებიები, ბაბუები, მამები, დედები და შვილები?!. ეჰ, კარგია, ეს წესი მაინც რომ შემოგვრჩა!

ძალი - რა წესი?

კაცი - რაიმე დღესასწაულთან დაკავშირებით ყველანი რომ ვიკრიბებით! რანაირი გულდანყვეტილი ან იმედგაცრუებულიც არ უნდა იყო, ამდენი ხალხის შემყურე, ყველანაირ გასაჭირს ფეხებზე იკიდებ?! ხედები - ყველაფერს მოერევი! თუ არ მოერევი და, ფეხებზე მაინც დაიკიდები!.. ეჰ! სისულელეა... **(ჩაფიქრდება)** მეტიკინა, თუ არ მეტიკინა პატარ-პატარა რალაცეები, მაინც კარგი დრო გაგატარეთ! არა?

ძალი - რა ვიცი, არ გინდოდა ნამოსვლა და...

კაცი - ეჰ! მე არ მინდოდა? ძალიან ცდები!.. იცი, რას ვერ ვიტან! ყველაფერი რომ დამთავრდება და მერე ერთ ამბავს ატეხავ! ეს ასე რატომ გააკეთე, ის ასე რატომ გააკეთე! პატარა ბავშვი ხომ არა ვარ!

ძალი - პატარა ხარ, აბა რა! მე ყველას ვეუბნები, რომ მყავს ორი შვილი! ერთი დიდი და მეორე პატარა!

კაცი - შენ ხან ხუმრობის ხასიათზე ხარ, ხან კბენის!.. ცოტათი მაინც გადაილოს ამ წვიმამ, ძრავას შევამოწმებდი! **(მღერის)** კიდევ ერთხელაც ვცადოთ, სანამ არ არის გვიანი!

(ქოქავს, შემდეგ სალონში შუქი ქრება.)

ძალი - რა მოხდა!

კაცი - არაფერი! დამცველებს შევამოწმებ! გაფუჭებული ხომ არ არის რომელიმე! აქ თითქოს, არაფერია გადამწვარი!

(ინთება შუქი.)

კაცი - ესეც ასე! ყველაფერი წესრიგშია, მაგრამ მანქანა მაინც არ მიდის!

ძალი - როგორ ცივა?!. ეჰ, რა მალე გავიდა ზაფხული!

პაპი - კარგი დრო ყოველთვის მალე გარბის!..

ძალი - ამას აქ რა უნდა?

პაპი - ვის?

ძალი - აი, ხედავ იმ გოგოს?

პაპი - აბა რომელს?

ძალი - აი იქ დგას ქოლგით ხელში, მეორე ბოძთან.

პაპი - ვინ არის?

ძალი - ჩვენს ქვემოთ, მოჭიდავე რომ მოდის ხანდახან. ერთოთახიანში. ცარიელში იმის საყვარელია! კოჭლია სანყალი!.. ალბათ აქ მუშაობს სადმე!

პაპი - შენ რა იცი ვისი საყვარელია, სანთლით ედექი თუ რა?

ძალი - რა უხეში ხარ! საიდან ვიცი და იქიდან ამ გოგოს ყოველთვის გაჩერებაზე ტოვებს, თვითონ კი მანქანით ამოგრიალდება, ვითომ არ იცნობს! ეს საცოდავი კი ნელ-ნელა, კოჭლობით მიჩაქჩაქებს სახლამდე! მერე, ასევე რიგრიგობით გადაიან!

პაპი - რის მერე?

ძალი - დებილი ხარ რა! ვითომ არ იცი რის მერე!

პაპი - იქნებ დაა, ან ცოლისდა!

ძალი - ნუ მიშლი, ნერვებს! დას გაჩერებაზე დატოვებს, სახლიდან ოც მეტრში და თვითონ მანქანით ამოვა?.. ან ცალ-ცალკე რატომ მიდიან?

პაპი - მეტი საქმე არაფერი გაქვს?.. იქნება ვარჯიშობს ამ კაცთან ერთად! ხომ გაიხსნა ახლახან ქალთა ძიუდოს სკოლები!

ძალი - რა უგემოვნებო ხუმრობა იცი!

პაპი - როდის აქეთია ჩემი ხუმრობა უ-გე-მოვ-ნე-ბო ვახდა!

ძალი - შენ თვითონ უკეთ იცი!

პაპი - რა გინდა? ბოლოს და ბოლოს გამაგებინე! რას მკბენ?! რას მჯიჯგინი?! რას მკორტნი?!

ძალი - შენთან ლაპარაკი არც შეიძლება, იმნუთასვე ღრიალს იწყებ!

პაპი - ვინყებ! მერე რატომ მიწყობ ხელს? ხომ შეიძლება ცოტა თბილად, ან ადამიანურად მითხრა ეგ შენი სათქმელი და არ მეცე გველი-

ვით! ასპიტვიით არ მიკბინო! ხომ შეგიძლია?

ძალი - რა უნდა გიკბინო, შე სქელკანიანო! რა უნდა გიკბინო შენ თვითონ დადიხარ და დასისინებ, ბოლმისაგან უკვე აღარ იცი სად ნაილო ეგ შენი შხამი! ვის დაანთხიო თავზე!

პაპი - ხო, კიდეუ რას მეტყვი ჩემო ან-გე-ლო-ზო! მიდი, გენაცვა, მიანეე, აჩუ!

ძალი - თუ მართალი ხარ, რატომ იშლები ნერვებზე?

პაპი - ნერვები ჩემია, მინდა ავიშლი, მინდა დავიშლი, მინდა გიტარასავით დავუკრავ! ერთი მითხარი, რა ვთქვი ისეთი, რომ შენი ვნებათა ლეღვა გამოვიწვიე?

ძალი - რა გამოცანებით ელაპარაკები ჩემებს, შენი თავი ეზოპე ხომ არ გგონია! (თამაშობს) სამი კატეგორია ქართველები ცხოვრობენ დღეს, - კარგი ქართველები, ძალიან კარგი ქართველები, და ნამდვილი ქართველები!.. დედა, რა ჭკვიანური აზრია?! ტაში!

პაპი - მერე ეგ არის სისულელე, ქალო? ამიხსენი, ეგ არის?!

ძალი - ქალს მოგცემ შენა! ერთი თუ გაგარტყი, შე სოფლულო ტეტია! ვინ არის შენი ქალი!

პაპი - ვინა და შენა ხარ, შენი დედა მიტყლამუნობდა ტყლაპოში!

ძალი - მიდი, იგინე, იგინე! მე კი არ მაგინებ, შენ თავს აგინებ!

პაპი - შენ გაგინებ, დილაა თუ ბინდია!

ძალი - შენ გგონია, მე მაკლდება, მე კი არა შენ გაკლდება! შენ! შე დებილო!

პაპი - რამდენიც შენ გაკლდება, იმდენივე მაკლდება მეც!

ძალი - უ, რა ჭკვიანი ხარ! ჩემმა მზემ და შენმა მზემ!

(კაცს უნდა რალაცა თქვას, მაგრამ ხელს ჩაიქნევს და ისევ მანქანას დაუნყებს უშედეგოდ ქოქვას.)

პაპი - არაფრის თქმა არ მინდოდა! ძალიან კარგ გუნებაზე ვიყავით ყველა! - მაგრამ ხომ შეიძლება ერთი რალაცა არ მომენონოს?.. ხომ მაქვს

უფლება ჩემებურად გამოვთქვა აზრი, იმის შესახებ, რაც არ მომწონს?

ქაღლი - გააჩნია, სად და როდის!

ქაღლი - ზუსტად იქ და იმ დროს იყო საჭირო! თუ გიყვარვარ გამიგებ!

ქაღლი - ვერ გიგებ! თუ შეიძლება ამიხსენი ღრიალის გარეშე! რატომ?

ქაღლი - კარგი!

(კაცმა ღრმად ჩაისუნთქა და პირველად გადაინერა.)

ქაღლი - რატომ გვაძლევრძელა თავისი მძლოლი და მე ერთად? ამიხსენი! ძალიან მაინტერესებს შენი აზრი!

ქაღლი - (დაფიქრდა) მშვენიერი ბიჭია, ამიხსენი, რატომ არ მოგწონს მისი მძლოლი?

ქაღლი - კარგი რა, განა მე არ ვიცი, რომ კარგი ბიჭია! განა მე არ ვიცი, რომ ჯიგარია! ალბათ დიდი ხანი რომ ვიცნობდე, შეიძლება მეგობრებიც ვყოფილიყავით! მე არც მის კაცობაზე და არც მის ადამიანობაზე მაქვს პრეტენზია! მე გეკითხები შენ, რას ნიშნავს ფრაზა, რომელიც მან წარმოთქვა - "ამ სასმისით ჩემს მძლოლსა და სიძეს გაუმარჯოს!"... მხოლოდ ეს ამიხსენი!

ქაღლი - იხუმრა!

ქაღლი - რა ქნა?.. ვერ გავიგე, კიდეც ერთხელ თქვი?

ქაღლი - რა ქნა და... შენ ხომ ქრისტიანი კაცი ხარ, ეკლესიაში დადიხარ, ეზიარები! რატომ გახდი ასეთი ამპარტავანი? მითხარი?

ქაღლი - არა, შენ ამიხსენი, რას ნიშნავს მისთვის მძლოლი?

ქაღლი - პროფესიას!

ქაღლი - აა პროფესია?! იცოდე, მე არა ვარ მისი ლაქია! არც მისი მძლოლი არ არის ლაქია! არავინ არ უნდა იყოს ამ ქვეყანაზე ლაქია! ძალიან გთხოვთ დაინეროთ ეს ყველამ ენაზე, შუბლზე და თუ გინდათ იქაც!.. კურტუმოზე!

ქაღლი - მას ეს არც უფიქრია, მას უბრალოდ უნდოდა ხაზი გაესვა იმისათვის, რომ შენ მისთვის ისეთივე ძვირფასი ხარ, როგორც...

ქაღლი - მძლოლი! ეი! ფშუტ, მოდი აქ! ფშუტ, ნადი იქ! აბა ერთი ენა გა-

მოყავი, ხორცის ნაკლეჯი დაგეგდოს!

ქაღლი - არც ის არის კარგი ჯიგარა!

შენ ხარ ნაკლები!

ქაღლი - მეც მაგის თქმა მინდოდა, რომ არა ვარ არავიზე ნაკლები! მითხარი ამით რაიმე დავაშავე?

ქაღლი - შენი სადღეგრძელოს შემდეგ, სუფრა გაცივდა!

ქაღლი - გაცივდა და ამ ჩემს...!

ქაღლი - ცოტა წყნარად, არ შეიძლება!

ქაღლი - ძალიან გთხოვ, როცა გელაპარაკები... მიყურე!!!

ქაღლი - საშინელი ღვინის სუნი ამოგდის! გული მერევა!

ქაღლი - მეც მერევა! ბევრი რამისაგან მერევა, მაგრამ იძულებული ვარ ვყლაპო! იმიტომ რომ მიინდა თქვენ გიყურებდეთ და ვიცოდე, რომ მშვირები არა ხართ! რომ არ გცივათ! რომ ცოტა მაინც გიყვარვარ!

ქაღლი - ძალიან გთხოვ, თავს პავლე მოციქულად ნუ მიჩვენებ!

ქაღლი - (მწარედ იცინის) მე არა ვარ პავლე მოციქული! არც იუდა ისკარიოტელი ვარ! და არც დემეტრე თავდადებული! მე ცოცხალი ადამიანი ვარ, რომელსაც არსებობა არ სურს! ადამიანი ვარ!

(აგდებს ჩამქრალ სიგარეტს.)

ქაღლი - ხვალ ან ზეგ მეც ნავალ!

ქაღლი - სად ნახვალ?

ქაღლი - ბავშვთან! როცა მოგენატრებით, ჩამოდი და ნაგვიყვანე!

ქაღლი - მორჩი რა ამ თეატრალურობას! როცა მოგენატრები, ჩამოდი და ნაგვიყვანე! შენ გგონია, ახლა არ მენატრები!.. რა მოგვივიდა?! რას დავემსგავსეთ?! ერთმანეთის მხოლოდ მაშინ გვჯერა, როცა ვჩხუბობთ!

ქაღლი - ეეჰ!

(ქალი ცდილობს გამოართოს რადიო, მაგრამ შემთხვევით რაღაც ტაბლას იჭერს, რომელზეც ისმის ტანგოს მუსიკა. ქალი ხმადაბლა აჰყვება ტანგოს მელოდიას.)

ქაღლი - გახსოვს?

ქაღლი - რა საშინელებაა, როცა მანქანაზე ხარ დამოკიდებული! საკმა-

რისია ის გაფუჭდეს და ბავშვივით უსუსური ხდები!

(კაცი ხელს ადებს ქალს კისერზე.)
პაპი - გახსოვს?

[ქალი თავს უქნევს და ორივენი იწყებენ ტანვოს ტაქტში ხელებისა და ტანის მოძრაობას, მთელი არსებით ცეკვავენ, ადგილიდან მოუცვლელად. ცეკვის ბოლოს ორივე მიესვენება სკამების საზურგეებზე - კაცი იღებს ორ სიგარეტს, ორივეს უკიდებს. ერთს ქალს აწვდის, ორივე ეწევა და სადღაც ოცნებებში დაფრინავენ.]

ქალი - გაჩერებაზე ალბათ გიჟები ვგონივართ!

პაპი - განა არა ვართ?

ქალი - სკოლაში გოგონებმა მოვიგონეთ ესეთი თამაში! ვითომ ჩვენ ვიყავით ნორმალურები...

პაპი - ვითომ თქვენ იყავით ნორმალურები?

ქალი - მოიცა ჩემო... (ხელზე ეფერება) შემეშალა! ვითომ ჩვენ ვიყავით მეთვალყურეები და უნდა გვეპოვა საგიჟეთიდან გაქცეული ავადმყოფი!...

პაპი - გიჟი?

ქალი - ჰო, გიჟი! იცი დიდხანს რომ აკვირდები ადამიანს, და თან ფიქრობ, რომ ის გიჟია, ის მართლაც გიჟივით იქცევა!

პაპი - ესე იგი გიჟდება?

ქალი - ჰო! გიჟივით იწყებს რაღაც-რაღაცეების კეთებას!

პაპი - ესე იგი თქვენ აგიჟებდით ამდენ ხალხს? (კოცნის) და მათ შორის მეც!

ქალი - მათ შორის შენც!

პაპი - მე ყველაზე მეტად!

ქალი - შენ ყველაზე მეტად!

(ნახად კოცნიან ერთმანეთს.)

პაპი - **(ხმადაბლა)** გიყვარვარ?

(ქალი იცინის.)

პაპი - ძალიან სერიოზული პასუხია!

ქალი - შენ!

(კაცი კოცნის.)

პაპი - პრაქტიკა უფრო მეხერხება, ვიდრე თეორია!

ქალი - მე მგონი ორივემ ხარ!

პაპი - თუ არ ნავედით, შეიძლება აქ რაღაცა მოხდეს!

(ქალი მიეყრდნობა კარების მიწას, და თითქოს ხალხს გასძახის.)

ქალი - ეი, ხალხო! ჩვენ თუ არ ნავედით, აქ შეიძლება რაღაცა მოხდეს!

(კაცი ქოქავს მანქანას, მანქანა თითქოს აპყვავს მის ნებას, მაგრამ რამდენიმე ბრუნვის შემდეგ ჩერდება.)

პაპი - ცოტას მაინც გადაიღებდეს, ფეხით ნავიდოდით!

ქალი - ყველაფერი ჩვენს წინააღმდეგაა!.. იცი რა მინდა! ერთი ნორმალური სახლი, და არა ასანთის კოლოფი! და ცოტა ფული იმისათვის, რომ თუ მოგვინდა, ერთმანეთს საჩუქრები ვუყიდოთ და ვაჩუქოთ! მითხარი ეს ღირსება თუ ნორმალური, ადამიანური სურვილია?

პაპი - ყველაფერი გვექნება! აუცილებლად გვექნება!

(კაცი აქეთ-იქით იხედება.)

პაპი - რაიმე სატივითო ან სამარშრუტო მაინც ჩამოვიღიდეს, "ბუქსირზე" ნავაყვანიებდი თავს!

ქალი - დღეს იმდენი ინუნუნეს! ფული არ გვყოფნისო, ლამის შიმშილით ამოვწყდეთო...

პაპი - ყოველთვის ნუნუნებს ის, ვისაც საკმაო ფული აქვს... არ ნუნუნებენ, მხოლოდ უფულოები და ბევრ-ფულიანები.

ქალი - მეც უნდა დავინყო ნუნუნი! პაპი - კარგი რა!..

(ქალი იღებს ჩანთიდან სარკეს და თმებს ისწორებს.)

ქალი - გავხდი?

პაპი - გახდი?.. დამცინი?!

ქალი - არა, სერიოზულად გეკითხები!

პაპი - რას მეკითხები, შენ თვითონ არ იცი, რომ გასუქდი!

ქალი - ყველა იმას მეუბნება, ძალიან გახდი და მეთექვსმეტის ტანი გაგიხდაო!

პაპი - ბოროტი ენებია!

ქალი - ფუ! შენა ხარ ბოროტი!

(კაცი ღრმა ნაფაზს არტყამს. ქალი მიეყრდნობა კარს და თვალებს ხუჭავს.)

პაპი - იძინებს! თითქოს არაფერი მომხდარა!

ძალი - (კეკლუცად) გაჩერდი, თორემ მოძღვარს ვეტყვი, რის გაკეთებას აპირებდი ავტობუსის გაჩერებასთან.

პაპი - უჰ, შემაშინა! ყველაფერი უნდა უთხრა, აბა რა უნდა ქნა! მე მაშინებს აქ, ბიჯოს!.. საერთოდ ეკლესიაში უნდა მოუხშირო სიარულს!

ძალი - დიდი ხანია ფრთები ამოგივიდა?

პაპი - ჩემი რწმენა შენი ასანონი არაა!.. შენც რომ დადიოდე, ჩვენი ცხოვრება ასეთი კი არ იქნებოდა...

ძალი - როგორი ასეთი?

პაპი - როგორი და ჩხუბიდან-ჩხუბამდე! სხვანაირი იქნებოდა!

ძალი - მაინც როგორი?

პაპი - მაგალითად... იქნებოდა... მე მგონი ძალიან კარგი!

ძალი - ყველაფერი გასაგებია!.. (მღერის) პარარამ-პამ-რამ-პამ! მე ეხლაც კმაყოფილი ვარ ჩვენი ცხოვრებით!

პაპი - რაა?.. შენ მე გადამრევ! ჯერ ლამის არის გაგიჟდე და გამაგიჟო... მერე უცებ, მშვენიერ გუნებაზე დგები!

ძალი - ყველანაირ ჩხუბში უნდა იყოს რაღაც ამალღებული! კარგი!

პაპი - შენი კარგი... შენთვის რა არის კარგი, თუ შეიძლება ამიხსენი?

ძალი - არ აგიხსნი!

პაპი - რატომ?

ძალი - ამისთვის ჯერ არა ხარ მზად!

პაპი - ესე იგი, არამზადა ვარ?

ძალი - შენ... იცი რა მინდა?

პაპი - რა?

ძალი - რაღაც-რაღაცეებს რომ მეკითხებოდე! ადრე ყოველთვის მე-

კითხებოდი!

პაპი - შენ რატომ არ მკვირვებოდა არაფერს?

ძალი - არ ვიცი!.. ერთადაც აღარ ვზივართ, მანქანაში თუ მოვხვდებით ხანდახან ერთად! ტელევიზორთანაც კი, რასაც მე ვუყურებ, შენ არ უყურებ!

პაპი - კარგი რა... იმ... რა მაყურებინებს!

ძალი - მე ხომ არ გეუბნები უყურე-მეთქი, ჩემ გვერდით იყავი!

პაპი - მე რომ არამზადა ვარ!

ძალი - შენ ჯერ არა ხარ არამზადა!

(ისინი დიდხანს უყურებენ ერთმანეთს. ისმის ნაზი მელოდია.)

პაპი - მე მგონი სანუგავი გავითავადა! ჩამეხსა რა ცოტა!

ძალი - შენი მომჭირნეობა ყოველთვის ძვირად გვიჯდება!

პაპი - გაგეხსნა ფრთოსანი ფრთების არხი!

ძალი - გუშინ ტელევიზორში ერთმა ქალმა ასეთი შეკითხვა დასვა - რა არის უკეთესი, ადამიანი გიყვარდეს ქორწინებამდე და მერე უთმენდე, თუ ჯერ უთმენდე და მერე გიყვარდესო?!

პაპი - მაგითი რისი თქმა გინდა?

ძალი - არაფრის!

(ორივენი წინ იყურებიან.)

პაპი - მოდი მანქანას აქ დავტოვებ, ჩვენ კი შინ ფეხით წავიდეთ.

ძალი - მერე გარეთ რომ წვიმს!

პაპი - მარილის ხომ არა ვართ! წვიმა დავგადნობს?!

ძალი - რა ვიცი?! კარგი წავიდეთ!

(კოცნიან ერთმანეთს. კაცი რადიოს გამორთავს. ორივენი გადმოდიან, მანქანას კეტავენ და ჩახუტებულნი სიბნელეს ერევიან. უცებ მანქანაში რადიო ჩაირთვება და ისმის "არგენტინული ტანგოს" მელოდია. სცენა ნელნელა ბნელდება.)

ფარდა